

מסורת הש"ס

(א) שנת כח: סב, (ב) שנת אה: (ג) מנילה בד: (ד) אש אלהא רבא, (ה) טוסה היתכ שלתןהכזמים(ז,י,ק),הדפנטה: ז"ק,(ז) גרי רש"ק ורש"ה הגיט טוט, (ח) שני כזים הסמוכים. ז"ק,(ט) וישלח הסיד לחי"כ מ"ה דהדר חליס. ז"ק,(י) תפילין, (כ) זי"א ונקראין תימורא. ש"ס,(ל) שנגנזו דש"ן י"ב ידיל, ז"ק,ש"ק הגיה שז"ל הכל דבור א' וכו' שנגנזו ואין להוסיף מתאמ' מעברתא תפילין סהם דמשמע נמי בשל רש"י דאש סתמא קאמר שון של תפילין ה"מ דבשל ראש חודש י"ב ויפי דתורא ורש"ה אש שני דבורים (א) על ש"ן דשני י"ב ודאן ש"ן רואה. ז"ק,(ב) אש שנגניס. ז"ק.

הגהות הב"ח

(א) ש"י ד"ה גווייטא לבנייטא שנתן והיה כי: (ב) ר"ה דמחשכין וכו' לחורין ונחלה האורס סביד' וחל"כ מ"ה בתוסף יומות תפילין מרובעות נחתק: (ג) ר"ה אש שלא נגנז וכו' מתפסק בצינח הסיד וחל"כ מ"ה דמחשכא:

לעני רש"י

גוטי"ן [גב"]-כפפה. הרדוקי"ר [גריווישיל"ר]. לכורך.

מוסף רש"י

תימורא. לאחרי שנגניס האגרות כזמים מתקע כל הכזים לגד עור בית דביעי מותח ארץ וסופו להיות לכותל הכזים וכו' תפילין מושב של כזים, תימורא לטון גשר (התורומה בשט רש"י) חב"א במחזור יופירי סי' קצ"ב). מעברתא. היינו מחלותו עור הנכפל למטה עושה בליטה כפולה חזן לזמים שנגניס כזותס הרצועות ומחשכות אילך ואילך עוברת (שם). ש"י"ן של תפילין. שששים מעור החיזן עומת. קוטע בו ג' קמטין כעין ש"ן משה, והל"תם היידיד עשויין נקשר עקוסף הרצועה אחת ללפון ואחת למטה ממין ד' ורצועה קטנה מחור חלזים כה ואין כה אלא ספיסה כמין יורד וסופאה בעוד העור לא הו"א כפופה לעולם (שבת סב). וכו"י"ן שבת כח). בהפרין ובאלכסונן. כסאות חומר בית מושבן צריך ליהרר שלא יתקלקל ריטוע כזמים טוט תפסיה, ואיך שיהא לאסן אלכסון כסאותם שסאה מרובע אלכס כרובח ובאורך שיהא אלכס וכו' מומשין כלכלסון (מגילה ד.ד.).

גוויטא לבנייטא. (א) שכתב והיה כי יציאך קודם לקדש דנעשית פנימית חילונה ה': **אבל גוויטא לגוויטא**. כגון אס הקדים שמע לזיהיה כי יציאך: **או ברנייטא לברנייטא**. כגון והיה אס שמע ו' בשמאל קדש צימין של מניח: **סימורא**. גשר. לאחר שנתן האגרות כזמים י' דרך הפה הרחב שהכמים עשוין כעין כמי ידיס שקורין גוטי"ן ומכניס האגרות דרך הפה ונותנס כזמי האלכצעות וחומר מג' הדפנות מכל אחת מעטט ודה' נשארת ארוכה וסופלה לאותו אורך ומטילה על חודן של ג' הדפנות ומופר חודן של ג' דפנותו על רחבו של זה והוא בית מושבו של תפילין ונראה שנתן דף של גשר: **מעברתא**. כשנותן הרצועה של תפילין סביב אותו תימורא יכפיל הקלף סביב הרצועה כעין שעושים לפי המכנסים שלא תהא הרצועה קבועה אלא כשהוא רואה מושכה אילך ואילך ומאריך ראש זה ומקצר ראש זה ולשון מעברתא שמעבירה ומושכה לכל זד שירא: **ש"ן של תפילין**. לציט ו' חילונה עושהן ממין קמטים דקיס בקלק ונראין זו כעין ש"ן: **ולריך שגייע חריץ**. שצין בית לציט עד מקום התפר למטה כלומר עד בית מושבו דהיינו תימורא ח': **כיון דמינכר**. חרץ למעלה קצת אין צריך להגיע למקום התפר: **קילפא**. קלף: **ריעוטא**. נקב: **אלא כמינן**. של עור ולא של משי ופשתן: **אדומות לא יעשה מפני גנאי**. שמא יאלמרו גרדן הוא ומדס חטטיו נלכצו והאדמיו הרצועות: **ודבר אחר**. שמא יאלמרו אשמו נדה בעל ונעצבו כדס: **של כסלת**. דלאו א' מין הוא: **כמפנים**. אפילו לזנות ודא"ר יתחק שמורות נמחזן: **דמסהכין ליה**. מה שצפנים (ב) כחזן ונראה האדום: **תפילין מרובעות א'** **כחופרן**. כמפירתן. ישמור את ריצוען שלא ימשוך חוט המפירה יומר מדלי שלא יכוילו ויקצר רחבו שקורין דגרזלי"ר: **ובאלכסונן**. שיהא ריצוען מכיון ארכו כרחבו כדי שיהא להס אותו אלכסון שאמרנו חכמים (סוכה דף ט). כל אמתא צריצועא אמתא ומתי חומשי באלכסונא ולא יהא ארכו יתר על רחבו שאפי' יש להו זוויות פסולין: **תפילתו עגולה**. בית מושב תפילין עגול שאין להס בית מושב אלא יא' כמין דופן צירה: **סכנה**. (ב') כששיכנס כפתח ויכה ראשו בלסקוספה שלא ינכסו התפילין כדראש: **ואין כה מזה**. מרובעות הלכה למשה מסיני: **כאמנווא**. שעור בית מושבס חדוד ביותר אבל עגול כעגיל וכטענת אימא דכשירה שהרי יש להס [ציט"] מושב: **עגבלא**. זהו עור של כזים י': **שמים**. שני דפנות כשני כזים: **זה שלא נגנז זה**. כגון שנפסק בית ראשון ובית ג' ואחד שלס צייניהס

זה כנגד זה יד' א' [כזים הסמוכות]. חריץ אחד נפסק דופן בית זה ודופן בית שנגנזו זה שלא כנגד זה שנפסק זה בצויר אחד חס בצויר אחר שאין קרע רואה את חצירו שהבית מפסיק צייניהן (ו : יו') **לא אמרן**. כ' כזים הסמוכים דפסוליס: **כדסתא**. ונפסקו ודאי עור מקולקל הוא יו': **דמתליא'** **כשילחא**. כשאוחז בעור ומפשט: **והדר חליס**. כשמניחן חזר וכוון יח': **שילחא**. עור כמו (ויקרא א) והפשיט וישלח': יא') **אף ע"ג דהדר חליס**. לשון חיבור שמחבר הקמט למקומו: א"נ

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

תיתורא דתפילין ה"כה ל"משה מסיני. הוא העור הנכפל למטה שמכסה פי הכזים והוא בית מושבו של תפילין ונראה כעין דף של גשר ושמעט מתוך פירוש הקוטרס הכזמים והתימורא הכל מעור אחד ב' ואין נוהגין כן. מ"ר:

אלא גווייתא לבריייתא ובריייתא לגווייתא אבל גווייתא לגווייתא ובריייתא לבריייתא לית לן בה א"ל רבא מאי שנא גווייתא לבריייתא ובריייתא לגווייתא דלא דרך דבעי למיחזי אוריא לא קא חזייתא והא א' דלא קא בעי למיחזי אוריא קא חזייתא בריייתא לבריייתא וגווייתא לגווייתא נמי דך דבעיא למיחזי אוריא דימין קא חזיא אוריא דשמואל ודשמואל קא חזיא אוריא דימין אלא ל"ש ואמר רב הונאל אמר רב ״תיתורא דתפילין הלכה למשה מסיני אמר אביי ״מעברתא דתפילין הלכה למשה מסיני ״ואמר אביי ג'ש"ן של תפילין הלכה למשה מסיני י'צריך שיגיע חריץ למקום התפר רב דימי מנהדרעא אמר כיון דמנכר לא צריך ואמר אביי האי קילפא דתפילין צריך למיבדקיה דדילמא אית בה ריעותא ובעינא כתיבה תמה וליכא רב דימי מנהדרעא אמר לא צריך קולמוסא בדיק לה א"ר יצחק ג'רצועות ה'שחורות הלכה למשה מסיני מיתיבי תפילין אין קושרין אותן אלא במינן בין ירוקות בין שחורות בין לבנות אדומות לא יעשה מפני גנאי ודבר אחר א"ר יהודה מעשה בתלמידו של ר"ע שהיה קושר תפיליו בלשונות של תכלת ולא אמר לו דבר איפשר אותו צדיק ראה תלמידו ולא מיהא בו אמר לו הן לא ראה אותו ואם ראה אותו לא היה מניחו קתני מיהא בין ירוקות בין שחורות ובין לבנות לא קשיא כאן מבפנים 'כאן מבחוץ אי מבפנים מאי גנאי ודבר אחר איכא יומנין דמתהפכיין ליה א'תנא ב' תפילין 'מרובעות הלכה למשה מסיני אמר ג'רב פפא בתפרן 'ובאלכסונן לימא מסייע ליה העושה 'תפילתו עגולה סכנה ואין בה מצוה אמר רב פפא מתני' דעיבדיא כי אמנווא אמר רב הונא תפילין כל זמן שפני טבבלא קיימת כשירות רב חסדיא אמר 'נפסקו שתים כשירות שלש פסולות אמר רבא הא דאמרת שתים כשירות לא אמרן אלא י'זה שלא כנגד זה אבל זה כנגד זה פסולות וזה כנגד זה נמי לא אמרן אלא בחדרתתא 'אבל בעתיקתא לית לן בה אמר ליה אביי לרב יוסף היכי דמיין חדתתא והיכי דמיין עתיקתא אמר ליה כל היכא ב' כי ״מיתלי ביה בשלחא והדר יז' חלים עתיקתא ואידך חדתתא וא"ג

הלכה והי"ג אמרינן כהעור שהדיו עוצר עליו אינו נקב. מ"ר: **רצועות** שחורות. יש שעושין כזים של תפילין מקלף לנן דלא בעי' שמורות אלא רצועות. מ"ר: **תפילין** מרובעות. יש שאין מרצעין אלא במקום מושבן ושמה לריץ הכזים מרצועין של ראש כשארצעתן דנקות וכן בית של יד וקצת היה נראה דלא בעי בוא מרצועות אלא בתוספן ובאלכסון כמו שמפרש רב פפא. מ"ר:

לה.

קע א ב מ"י פ"ג מלכות תפילין בל"א מנחם עשין ככ טושי"ע אורי"ח ס"י לג ספי"י מ"ד:

קעא ג מ"י שס טושי"ע סס ספי"י מ"כ:

קעב ד מ"י שס הלכה יא טושי"ע סס ספי"י מ"ג: קעג ה ו מ"י שס הלכה יד סתם שס טושי"ע אורי"ח ס"י לג ספי"י ג:

קעד ז ח מ"י שס הלכה א טושי"ע אורי"ח ס"י לג ספי"י ג"ט:

קעה ט מ"י פ"ד שס הלכה ג: קעו י כ ל מ מ"י פ"ג שס הלכה ט סתם עשין ככ טושי"ע אורי"ח ס"י לג ספי"א ג [ג]:

קעז י כ ל מ מ"י פ"ג שס הלכה ט סתם עשין ככ טושי"ע אורי"ח ס"י לג ספי"א ג [ג]:

שיטה מקובצת

(א) תיבתא קא נחתק: (ב) תפילין מרובעות. פ"ה הבהים מרובעים והולך לשעמא (א) שפי' והתימורא מעור אחד של הבהים עצמן ועוד נראה לפרש שצריך שהיה גם התימורה מרובעת ויהיה בה דין אלכסון כל אמתא ברובעו כו'. גליקין: (ג) הויא דמיתלי. ותיבתא כי נחתק: (ד) חלים עתיקתא. י"א חלים חזרתא ואיך עתיקא: (ה) פסמית חיצונה. או ימי הקדים והיה אם שמוע לשעפ דנעשית פסמית חיצונה וחיצונה פסמית: (ו) אס שמוע משמואל קדש מימין: (ז) לבית החיצונה עושין בו ונראין בו כמין שין: (ח) תימורא. ירימ שאין של קמטין של שין שאין נראה דמסתמא ירך אפשר בלאו הכי. חוסי': (ט) דלאו מינו הוא: (י) תפילין מרובעות. הבהים מרובעים: (יא) המה"ר בחתופין: (יב) אלא כעין כציצה סביד': (יג) שישכניסנו פתאום כפתח: (יד) תיבתא קיימת. שלא יהיה בה נקב: (טו) כנגד זה. שני בהים: (טז) תיבתא לא אמרן כו'. תפסולין נחתק: (טז) מקולקל הוא. ל"א מנגנה קריעה בחדש יומר מבישין: (יז) דמיתלי בשלחא: (יח) וכוורין במקומו: (יט) תיבתא אצינ' והדר כו' ואין למקומו נחתק: (כ) ואין נוחזין כו'. ור"י פשיט התיורא לא עוד אחר כפול ואינו מעור הבהים אלא עוד אחד הוא חוציו העליון נקוב הוא לחוציה הבהים א"ך אותו הנקב חוציו השני הוא למטה וחותפ פי הבהים מלמטה לפיכך נקרא התיורא לפי שהוא כעין דף של גשר למטה מהבהים וכן נהגו העולם: (כא) ומקצר ראש זה, וי"מ דהו רצועה הנחתה על הבהי שיש לו דמכסה ראש הבהי מבחוץ וגם צד ימין וצד שמאל של בית מכוסה בו באותו עור קטן. חוסי' אחרות: (כב) [מעברתא] דתפילין הוא התיורא או מעברתא. ונקראין התיורא ובתפילין מקום שמכניסין בו הרצועה נקראת מעברתא: (כג) תיבות דכמ' כו' חשיב להו כחדא ל"ש: (כד) ולעד שבנגדו. ואין להוכיח מרקאמר תפילין סהם דמשמע נמי בשל ראש בשיין דהא סתמא קאמר שין של תפילין הלכה למשה מסיני: (כה) יומניא. של ימין וכן נהגו העולם שין ארבעע וריש צד קריש וחלתא צד שמע א"ך כמי שיש של לחות. חוסי': (כו) מרובעות. והעל"ת גרילים לעשות הכל מרובעים ואפי' גוף התפילין למעלה מן הבהים. חוסי':

(א) אולי ספר כלן אחיז מיתוב יוצי.